

ULUSAL DEVLET VE ÖZELLEŞTİRME

Aydınlık Dergisi, 25 Ocak 1998

Yıldırım Koç

Günümüzde yurtseverliğin, milliyetçiliğin, ilericiliğin, anti-emperyalistliğin ve hatta sosyalistliğin mihenk taşı, özelleştirme konusunda takınılan tavidir. Özelleştirme, günümüz Türkiye'sinde yaşanan saflaşma açısından da son derece önemlidir. Ayrıca, özelleştirmeye karşı takınılan tavır, solun devlete ilişkin görüşlerinde de değişiklikler içermektedir.

İşe tersinden başlayayım.

Eğer Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı bazı ayrılıkçı Kürt milliyetçilerine özgü düşmanca bir tavır ve anlayışla "tece" diyenlerdenseniz, özelleştirmeye karşı olmamanız gerekir. Bu anlayışa göre, özelleştirme, bugün Türkiye Cumhuriyeti'nin mülkiyetinde bulunan mal varlığının sermayedarlara peşkeş çekilmesidir. Bu uygulama Türkiye Cumhuriyeti'ni zayıflatacaktır.

Eğer Türkiye Cumhuriyeti'ni sermayenin devleti olarak ve düşman gibi görüyorsanız da özelleştirmeye karşı çıkmamanız gerekir. Türkiye Cumhuriyeti'ni sınıf düşmanı gibi gören bir anlayış, devlete ait işletmelerin sermayeye ait işletmeler olduğunu kabul eder. Bu anlamda, özelleştirme sürecinde emekçi sınıf ve tabakaların bir kaybının olmayacağını düşünmelidir.

Eğer Türkiye'ye ve Türkiye Cumhuriyeti'ne sahip çıkıyorsanız, "son analizde" tahlilleriyle günlük politika yapma gibi bir hata işlemiyorsanız, Türkiye'nin bağımsızlığı, bütünlüğü ve gücü sizin için önemliyse, devleti ele geçirmeye çalışan çetelere karşı mücadele ediyorsanız, hükümetler üzerindeki yoğun sermaye etkisini ve devlet üzerindeki oldukça önemli sermaye etkisini azaltmanın mümkün olduğunu düşünüyorsanız, emperyalizmin artan gücü karşısında ulusal devletlerin emekçi sınıf ve tabakalar açısından öneminin arttığına inanıyorsanız, o takdirde, özelleştirmeye karşı olmaktan başka yolunuz da yoktur.

Soruna böyle bakınca, tüm yurtseverlerin, milliyetçilerin, ilericilerin ve anti-emperyalistlerin ve ayrıca sosyalistlerin büyük bir bölümünün aynı cephede, ulusal demokratik cumhuriyetçi bir çizgide yer alması gerekiyor. İşçi sınıfının, topraksız ve az topraklı yoksul köylülüğün, küçük esnaf ve sanatkarın çıkarları da bu program doğrultusundadır.

Ancak soruna bu biçimde baktığınızda diğer ittifaklar ne olacak?

Özelleştirmeye samimi olarak karşıysanız, bu yaklaşımınız, Türkiye Cumhuriyeti devleti hakkında bazı olumlu temel varsayımları gerekli kılıyor. Bu devlete ilişkin olumlu varsayımlarınız veya en azından umudunuz yoksa, özelleştirmeye karşı çıkmakla hata yapıyorsunuz veya özelleştirmeye karşı çıkma görünümünüz samimi değil. Eğer ayrılıkçı Kürt milliyetçileriyle ittifakı temel alan bir siyasi çizgiyi izliyorsanız, Türkiye Cumhuriyeti konusunda onlarla benzer bir yaklaşımı benimsemeniz gerekir. Bunun doğal sonucu ise özelleştirmeye karşı çıkmamaktır. Eğer Türkiye Cumhuriyeti devletini bir sınıf düşmanı olarak görüyorsanız, özelleştirmeye karşı çıkmanız yine aynı hatanın yinelenmesidir. Sosyal devlet anlayışını ve hedefini yadsıyorsanız ve devletin niteliğinin değiştirilebileceğini kabul etmiyorsanız, bu anlayış ve uygulamanın çok "sağ" bir çizgi olduğunu düşünüyorsanız, özelleştirmeyi savunmanız bile gerekebilir.

Özelleştirme karşıtı cephenin geniş olması önemlidir. Ancak ben, bu cephe içinde yer aldığını söyleyenlerin ne kadarının gerçekten özelleştirmeye karşı olduğunu, ne kadarının karşı olduğunu sandığını, ne kadarının da karşı olmadıkları halde güç toplamak için karşıymış gibi gözüktüğünü gerçekten merak ediyorum.